

**Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан
хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1071-ҳадис**

1071 - وَعَنْ أَبِي بَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ لَا أَعْلَمُ أَحَدًا أَبْعَدَ مِنَ
الْمَسْجِدِ مِنْهُ، كَانَتْ لَا تُحِطُّهُ صَلَاةٌ!! فَقِيلَ لَهُ: لَوْ اشْتَرَيْتَ حِمَارًا تَكْبَهُ فِي الظَّلْمَاءِ وَفِي الرَّمْضَاءِ؟
قَالَ: مَا يَسُرُّنِي أَنْ مَنَزِلِي إِلَى جَنْبِ الْمَسْجِدِ، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ يُكْتَبَ لِي مَمْشَايَ إِلَى الْمَسْجِدِ، وَرُجُوعِي
إِذَا رَجَعْتُ إِلَى أَهْلِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قَدْ جَمَعَ اللَّهُ لَكَ ذَلِكَ كُلَّهُ». رَوَاهُ
مُسْلِمٌ [663].

1071. Убай ибн Каъб розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Ансорлардан бўлган бир киши бор эди. Масжиддан (уйи) узоқроқ ундан бошқа кишини билмас эдим. Бирор намозни қолдирмасди. Унга: «Қоронғида, жазирамаларда мингани бир эшак сотиб олсанг бўлар эди», дейишди. У: «Уйим масжид ёнида бўлиши мени хурсанд қилмайди. Мен масжидга пиёда юриб борганиму, ундан аҳлим томон қайтиб келганим (номаи аъмолимга) ёзилишини истайман», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳ сен учун бунинг барчасини жамлабди*», дедилар».

Имом Муслим ривояти.

Шарҳ: Уйининг Масжиди Набавийга узоқ бўлишига қарамасдан барча намозларни Пайғамбаримиз билан ўқиган бу саҳобанинг исми маълум эмас. Бошқа саҳобаларнинг диққатини қозонгани ва у кимсага уларнинг ҳавас қилганини биламиз холос. Мадинанинг жарима иссиғида ва тун чоғи масжидга келишнинг қийин эканини билган кишилар у кишига ҳеч бўлмаса миниш учун ҳайвон сотиб олишларини айтган. У киши эса, фақатгина кўпроқ савоб қазониш мақсадида бу таклифни бажармаган. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳ сен учун бунинг барчасини жамлабди», яъни, ниятингнинг яхши экани сабабли Аллоҳ сен умид қилган савобни берди. Масжидга боришингга ҳам, ундан қайтишингга ҳам ажр ёзилади, дедилар.

Манба: hadis.islom.uz

